

at medlemsstaterne på et ministermøde i februar måned d. å. har besluttet at foretage en yderligere reduktion af toldsatsene på 10 pct. den 1. juli 1961, har Finland erklæret sig indforstået med at foretage en tilsvarende nedsættelse, således at den samlede finske toldnedsættelse pr. 1. juli d. å. vil blive på 30 pct. Der er dog to grupper af undtagelser fra denne regel om at anvende EFTA-konventionens afviklingskemaer. *Art. 3* indeholder således en særlig tidstabel for afvikling af Finlands importtold for en række i tillæg I til overenskomsten opregnede varer. For disse varer, hvoriblandt tekstiler, læder og skotøj samt visse jern- og metalvarer, opnår Finland efter en første toldreduktion på 20 pct. den 1. juli 1961 en pause i toldafviklingen indtil den 1. januar 1965, hvorefter toldafviklingen bliver hurtigere end efter konventionen, således at den endelige afvikling efter tidstabellen også for disse varer vil falde sammen med de øvrige medlemslandes. Hvis samhandelen mellem Finland og medlemslandene tilsiger det, og beskæftigelses-situationen i de pågældende industrier i Finland og medlemslandene tillader det, kan fællesrådet imidlertid vedtage, at toldafviklingen for disse varers vedkommende skal fremskyndes.

Den basistold, som skal danne udgangspunktet for Finlands toldnedsættelser, skal ifølge *art. 3*, par. 3 være den pr. 1. juni 1961 i Finland faktisk anvendte told.

For at muliggøre en opretholdelse af Finlands import fra Sovjetunionen af de pågældende varer undtages ved *art. 4* en række i tillæg II opregnede varer ved import til Finland fra de i konventionens *art. 10* indeholdte bestemmelser om afvikling af kvantitative indførselsrestriktioner; det drejer sig især om faste og flydende brændselsstoffer og visse gødningsstoffer. Der sikres for disse varers vedkommende medlemsstaternes leverandører lejlighed til at konkurrere med hensyn til en rimelig andel af importen på lige vilkår med andre leverandørlande. På begæring af en af medlemsstaterne vil bestemmelserne når som helst kunne tages op til revision.

I *art. 5* tilsiger medlemslandene Finland mestbegunstigelse for så vidt angår usynlige transaktioner, medens Finland, der ikke er medlem af OEEC, og således ikke er bundet af de i OEEC aftalte liberaliseringsregler, med visse i tillæg III nærmere angivne forbehold påtager sig at tilstå medlemsstaterne en behandling, der ikke er mindre gunstig end den, som den 1. maj 1960 tilstås Finland af medlemsstaterne, hvilket i praksis vil sige, at Finland påtager sig at efterleve OEECs liberaliseringskode for usynlige transaktioner i relation til medlemsstaterne.

Som nævnt i de indledende bemærkninger, er den institutionelle opbygning for den frihandelssammenslutning, der etableres mellem EFTA-landene og Finland en anden end EFTAs egen. Årsagen hertil er ønsket om, at de syv EFTA-lande i EFTAs råd fortsat skal kunne opretholde et snævrere samarbejde på de særlige områder, hvor Finland ikke har samme interesser som EFTA-landene, d. v. s. i første række om dannelsen af et bredt europæisk markedsarrangement omfattende EFTA-landene og de Seks. Endvidere tilsiger Finlands særlige handelsforhold til Sovjetunionen samt forskellen mellem de regler, der ifølge EFTA-konventionen gælder imellem de syv EFTA-lande, og dem, der skal gælde mellem EFTA-landene og Finland, at EFTAs råd uden finsk medvirken kan drøfte en række spørgsmål, som kun vedrører forholdet mellem de syv lande.

I overensstemmelse hermed oprettes der ved *art. 6* et fællesråd, hvori hver af deltagerne i overenskomsten skal være repræsenteret med én stemme, og som skal udøve de beføjelser og funktioner, der tillægges det ved overenskomsten. Fællesrådet kan under udøvelsen af sit hverv træffe beslutninger, som er bindende for deltagerne, og rette henstillinger til disse. Dets beslutninger skal, hvor intet andet er bestemt, vedtages ved enstemmighed. Til beslutninger, som skal træffes ved stemmeflertal, kræves, at mindst fem deltagere giver deres samtykke.

Med hensyn til fællesrådets forhold til det i henhold til konventionen nedsatte råd hedder det, at rådets enstemmigt truffne beslutninger, som uden forbehold godkendes af Finland, også skal være bindende for Finland og finde anvendelse i forholdet mellem Finland og medlemsstaterne. For så vidt angår beslutninger, som af rådet er truffet ved stemmeflertal, og som efter henstilling fra en deltager forelægges fællesrådet, kan dette bestemme, at disse skal være bindende også for Finland. Der kræves, for at en sådan bestemmelse kan vedtages i fællesrådet, kun afgivelse af fire bekræftende stemmer. I forbindelse med overenskomstens vedtagelse er det aftalt, at denne bestemmelse ikke alene dækker rådets ved stemmeflertal truffne beslutninger, men også dets på samme måde vedtagne henstillinger.

Under forhandlingerne om overenskomstens udformning er det aftalt, at fællesrådets formand og næstformand skal vælges af fællesrådet hvert halve år, men at de nævnte poster i hvert tilfælde de første to år skal beklædes af rådets formand og næstformand.

Ifølge *art. 7* skal overenskomsten godkendes af signatarstaterne og træde i kraft, når godkendel-